

Lui Dr. Geza Kosztensky îi lipsește mintea
sa, și spune tuturor, că este nebun!

Eclesiastul, cap. 10, stich. 3.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, înseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiu.

Cele șapte fericiri ale Calicului.

Fericiți cei proști, că acelora e împărăția tragerii pe sfără!

Fericiți cei-ce nu cred nimica, că aceia, și după promulgarea legii despre libertatea credinței, nu se vor încela!

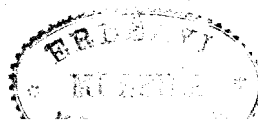
Fericiți cei-ce n'au nimica, că aceia n'au a se teme de hoți nici de executorii de dare!

Fericiți cei-ce nu fac bine, că aceia n'au ce aștepta rău!

Fericiți iubitorii de pace, că aceia n'au lipsă se'și tocmească advocați ca se se certe pentru ei!

Fericiți cei orbi, că aceia n'au lipsă de ochi ca se nu vadă!

Fericiți cei ce n'au ce mânca, că aceia nu calcă posturile!

Noutate nouă de nouă.

Exelenția Sa Metropolitul Miron Românul întorcându-se dîile trecute dela Budapesta, unde în casa magnaților a participat la desbaterea legii despre salarisarea învățătorilor, la Sibiiu, a fost serbătorit într'un mod ne mai pomenit. Ungurii din Sibiiu și Ocna entusiasmați de cuvîntarea Exelenției Sale ținute în casa magnaților, 'i-au aranjat o strălucită serenadă cu torțe. Au fost cel puțin 1000 de torțe purtate eschisiv de unguri, care toți purtau cocarde în tricolor național românesc. Imposantul conduct, în frunte cu banda musicală a primului regiment de honveđi, care cânta marșul lui „Mihaiu Viteazul,” ajungînd înaintea reședinței metropolitane a format un cerc. În mijlocul cercului reuniunea maghiară de cântări din Sibiiu a cântat „Deșteaptă-te române.” Fișpanul Făgărașului Gouido von Nemengedem invitat ad-hoc la Sibiiu, îmbrăcat în costumul magnaților de gală, la pept cu cocardă în tricolorul național românesc, a rostit în limba românească cuvîntul de binecuvîntare întrerupt de nenumerate-ori de „Se trăiască” atât de puternice, de se puteau auđi de parte preste Chiraiuhago. Exelenția Sa Metropolitul Miron adînc emoționat a respuns în termini atât de călduroși, încât de căldura cuvîntelor sale tot șovenismul din Ungaria s'a topit ca ceara de fața focului. Finind Exelenția Sa, conductul festiv sub sunetul melodios „Hai se dăm mână cu mână cei cu inima română,” s'a depărtat. Întreagă cetatea a fost splendid iluminată.

În ziua următoare, întreaga colonie a ovreilor din Sibiiu, vîdînd ce direcțiune iau lucrurile în Ungaria, spre a dovedi lumii tăria sa în patriotism, cu mic cu mare, s'a prezentat la Exelenția Sa Metropolitul Miron, și 'și-a însinuat

trecerea la religiunea dreptcredincioasă gr. or. Exelenția Sa primind însinuarea de trecere la religiunea gr. or. a binecuvântat pe ovrei, și în urma acestei binecuvântări, la toți ovreii li s'a oblit nasul.

Se ȃice, cã colonia ovreilor din Sibiiu simțind puterea binecuvântării Exelenției Sale Metropolitului Miron, prin un manifest va provoca pe toți ovreii din Ungãria la trecerea la biserica gr. or. Asta cu atãta mai mult, cu cãt ovreilor, care în luna lui Aprilie au peregrinat la Roma, de binecuvântarea Papii la nici unul nu li s'a oblit nasul, ba din contra la unii li s'a strãmbat nasul și mai tare!

Tot în acea ȃi, Dr. Raț, frapat de ovațiunile, ce ungurii au adus metropolitului Miron, a luat pe vicepreședintele comitetului național E. Brote subțuorã, și a plecat prin vama Turnu-Roșu cãtrã București.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cardinal tăiat împrejur.

La întrevenirea ministrului distrucțiunei publice Csaky Infalibilitatea Sa Papa va denumi pe primrabinerul din Budapesta de cardinal.

La balamuc cu ei.

Deploramentul din Budapalestina considerând că'n Ungaria cocișii's mai bine plătiți decât dascălii s'a apucat se facă o lege, care statorește leafa dascălilor dela sate la minimul de 300 fl. pe an.

Care va se dîcă, în Ungaria cocișii pot avea și mai mare leafă, dascălii însă trebuie se aivă cel puțin 300 fl. la an. Și care dascăl nu va voi se primiască 300 fl. leafă la an, la acela 'i se dă cu de-a sila.

Puține legi votate de deploramentul nostru din Budapalestina au produs ordine'n țeară. Legea însă, prin care cea mai mică leafă a dascălilor se statorește cu 300 fl. la an, va produce cea mai mare confusiune.

Mai întâiu preoții gr. or. de clasa a treia, și majoritatea preoților gr. cat. din Ungaria nededați a flămânđi după anumite clase constituționale, vor arunca patrafirul de pe ei, și se vor îmbulđi a se face dascăli.

Până la reîntregirea parochiilor prin alegerea de noi preoți în locul celor trecuți la dăscălie, Dumneđu va suferi o ireparabilă daună în rugăciuni.

Satorit odată principiul, că dascălul la tot casul are seși primiască leafa minimală de 300 fl. la an, protopopii nostrii, fără deosebire de acea parte trupească, în careși înodă brăul cel roșu, la buric ori la spate, dedați fiind a împărți ex offițio leafa în părți egale cu învățătorii, se vor prescurta esențial în venitele lor stolare!

Pe o grămadă de dascăli dedați a împrăștia pentru 50, mult 100 fl. lumina în popor, când d'odată se vor vedea c'o leafă anuală de 300 fl., ne mai știind ce se facă cu banii, n'o se'i mai poți scóte din cârcimă.

Special dascălul gr. cat. din Ilimbav, care prin decret mai înalt al metropolitului Vancea s'a întărit pe viață ca dascăl c'o leafă de 16 fl. la an, și o sôrte de lemne din pădurea comunală mai mult decât ceilalți muritori, când se va vedea c'o leafă de 300 fl. la an, ala de bucurie și iese din pele, și copii, când îl vor vedea fără pele, toți fug din școlă etc.

Eu din partemi, pe legislatori, care fac atari legi, pe toți 'i-ași trimite la balamucl

Oare așa se fie?

În considerarea că venitele metropolii gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș pe timpul vacanței curg în fondul preo-teselor văduvite, și acest fond s'a administrat lung timp fără se se observeze că n'are fund, înaltul nostru ministeriu nu va propune corónei întărirea nici unuia din cei 3 metropoliți aleși în 4 Aprilie până-când nu se vor mărita tóte văduvele gr. cat. fie chiar și după celibi.

Epistolă ocașională a lui Bolond Pista scrisă la Calicul.

Mare csuda, nagy botrány,
 Kind csinsztyit magyar kormány
 Vrea sz'aducse boldogság
 Pesztye, czára si világ,
 Dar' papista püspökség
 Turburá nemzetişég,
 Nu vrea czivil házasság
 Si tiszta magyar ország,
 Söt még ku áluj nagy ábránd
 Skribaluf si memorand,
 Kum a köznép nu vojestye
 Pe kormány sze pertyinyestye,
 S'ápoj ojészt badarság
 Partaluf si oláhság,
 Szpunye tu Kálik druszám,
 Oáre helyes jesztye ám
 Sze fácese anyi patvar
 Lá liberális magyar?
 Hiszen kormány numáj binye
 Vrea sze facse, kind jél czinye
 Numelye gyilá popor
 Pe nyilván la protokoll,
 Si sze lyégá'n rokonság
 Pe czára ku zsidóság.
 Kormány voji békesség
 Prin vallás-egyenlőség
 Mert zsidó receptzió
 Jesztye bun, kregye, — zik zó;

Azért nagyon csudalujészsk
 Ke rumunyi bolonzészsk
 Si vrea sze face áldomás
 Ku popá gye papisztás
 Kind voksolí dupe szám
 Kontrá miniszter-program;
 Ez már mégis bolondság
 Si gyilá oláh papság,
 Ke duná sila gyülés
 Si facse korteskedés
 Kontrá lézsi, kontrá kormány,
 Kontra tot cse jesztye bun,
 Kontra magyar alkotmány,
 Pare ke totz szint nyebun.
 Apoj cse vrea oláhság
 Ku átitá haboruság,
 Fácse revoluczió
 Pentru zsidó receptzió,
 Si szturná tot szusz la zszoz
 In magyar ország frumosz,
 Ungye magyar sztepunyestye?
 Ez már nu sze dukulyestye.
 Nu bizon, mert nem illik
 Sze fácese kálábálik,
 Mert oláh jesztye máj mik,
 Nu poatye sztrike nyimik.
 Hiszen unguri foszt tot domny
 Gye kind lume, — gyil — Adám

Káre munkát gyila pomny;	Sze turburá pe nyilván
Ez már örökös prográmm,	La czára, la békesség,
Si nu styije sze szkimbá,	Cse dám la nemzetiség
Ori kum kápu gye sfermá.	Si sze ducsem boldógság
Azért Kálik — jó druszám	Lá tot lume si világ.
Mond meg nékik — de tisztán	Ez az én jó tanácsom
Ke noj bizon nu leszám	Frátye Kálik barátom.

Bolond Pista.

Ris mestecat cu plâns.

Votul de blam, ce casa magnaților din Budapesta a dat ministrupreședintelui Weckerle în chestiunea proiectelor de lege religioare, tradus în valuta de aur notează la bursă 3% agio.

La acest vot de blam Weckerle a rís rísul olariului, când 'și-a resturnat carul cu oalele.

Remâne acum ca Weckerle se capete pentru genialitatea sa finanțiară dovedită în regularea valutei un vot de încredere. În casul acesta Weckerle, asemenea lui Eremia prorocul pe ruinele Ierusalimului, va plânge pe ruinele finanțelor Ungariei.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Ieși Marcule din bârlógă
C'a trecut și Măișor,
Și cu laba pântănógă
Mai adică încetișor
Pe cinstiții tei argați
Desmățați și renegați!
Ia'i pe rînd și mi'i țutură
P'ai cu mușca pe căciulă;

Poți începe mai întăiu
Chiar d'acasă din Sibiu,
Că și aici de îndemână
Vei afla o bună duzină,
Ce merită de sigur
Ca se jöce pe sub ciur,
Și jucându'i le cam spune:
Nu vë faceți de minune,

Nu atacați fără cruțare
 Pe cel mic ca pe cel mare,
 Și nu credeți la nebuni
 Când vă scriu multe minuni,
 Că nu's draci așa de rei
 Cum vă scriu unii flăcăi,
 Cari ș'o luat de leftărie
 A scrie tot din urgie,
 Și-a purta pe toți prin tină
 Câți cu vină, câți fără vină;
 Cercați întâiu adevărul
 Ș'apoi vă burzoiați pērul !
 Ear' dacă vei isprăvi,
 Marcule pe la Sibii,
 Mergi prin țară, umblă'n jur
 Și'nvrtește pe sub ciur
 Pe lingăi, pe șiflicari,
 Cari se'ncuibă la domni mari,
 Și cu limba lor spurcată
 Fac la mulți apă sărată,
 Când cu negrele cuvinte
 Clevetesc pe cei de cinste,
 Și dup'alor chipzuială
 Pe toți îi fac de ocară,
 Câți nu sunt de-un gând cu ei,
 Nu's fățarnici, nu's mișei.
 Ȃstora le ȃi Marcule:
 Slugi netrebnici, cari prin hule
 Cercați a vă înălța
 Pe ruina altora,
 Nu vă temeți, că vre-odată
 Va veni și-a vóstră plată,

Când minciuna s'a vėdi
 Ș'atunci vė veți potigni
 Ca și orbul la pārlaz,
 C'ați făcut la mulți nēcaz ?
 Voi pe cel nevinovat
 Cu jinău l'ați apāsat,
 Și-ați făcut la mulți nevoi,
 Facă — Marcu — ciur din voi!
 Nu uita Mărcuțule
 Nici de aceia romāni mari,
 Cari și jócă mendrele
 În lucruri naționali,
 Și pricep sė ducă rol
 Sub titlu de buni romāni
 Belind pe bietul popor
 Mai mult ca niște păgāni,
 Când sub steama de-a lucra
 Pentru națiunea sa
 Tot curentul apelor
 Îl mână pe moara lor,
 Și unde'i vorba de căștig
 Fie-care e zelos,
 Dar' belesc nația d'o frig,
 Pān' la mēdua din os.
 Prinde-apoi Mărcuț în lanț
 Și pe domnii renegați,
 Câți pentr'un osuț de ros,
 Ori dobândă și folos
 Se lapădă de romāni
 Și se'nhamă la străini,
 Ori se pun în slujba lor
 Ca și cȃda la topor,

Uitând ném și schimbând nume De când sunteți renegați
Fire-ar lumii de minune. Când nici nu veți cugeta,
La aceștia te oprește S'a sfârși, va înceta
Marcule mai cu de-adins Și-apoi ce va fi de voi,
Și le spune românește: Când neamul va lăpêda
Măi, nu vă faceți de rîs! Ca zdrențele pe gunoi
Nu'mbrăcați haine străine Și stăpânii vor uita!
Lăpedând cele române, Vă veți pocăi de silă,
Că pinteni și băltagul Că nu'ți mai avea tistii,
Nu va mântui de dracul, Dar' nu veți mai afla milă,
Și domnia ce-o gustați Vor mîncea vermii de vii.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În Ungaria liberalismul crește deja, ca și urzicile, pe sub toate gardurile. Nu'i mirare deci, că Ungaria produce cei mai grași porci în Europa.

Liberalismul a produs în Ungaria și un feliu de păduchi, de care nu numai Ungurii, dar' și toate naționalitățile din această țeară plusquam liberală, se mănânce tot „Zacherlin“, n'o se se mai pôtă scăpa!

Bastardul cel mai tiner al liberalismului din Ungaria e legea despre libertatea credinței, sau dreptul fie-cărui cetățian de a crede și'n dracul, dacă'i promite mântuirea sufletească.

Nu'i vorbă „ad fidem nemo est cogendus“ sau pe românește „la unu'i place popa, la altul preoteasa,“ dar' ce folos vor avea supușii Ungariei de libertatea credinței, când toți sunt siliți a crede în idea de stat maghiar, asta nici cei lesne credincioși nu 'și-o pot închipui.

Libertatea credinței, fără îndoială, e fata legitimă a libertății cugetării. A cugeta liber a fost ori-cui iertat în Ungaria înainte de ce în această țeară liberalismul modern s'a născut. Cu atâta mai mult ați, când în Ungaria sus dela primpreședintele Weckerle până jos la cel mai petecos hét szilvás nemes ember,*) toți is umflați de liberalism ca și odinióră brósca, când era gata a se face bou.

„ Special noue Românilor, care locuim pe teritoriul sfântului Șovenist, căroră până acum nu ne-a fost iertat a crede decât ori în papa dela Roma, ori în patriarchul din Constantinopol, libertatea credinței, devenind ați mâne lege, ne va face mari servitii. Bucurându-ne odată de libertatea credinței, Dr. Lucaciu ori Dr. Bunca cu mai multă liniște sufletească vor putea afirma despre sine, că mai întâiu de tóte's papistași, apoi români, și cel mai puțin desvoltat berbecéj din seminariul marelui Andreiu, fără pedeci dogmatice, va putea strânge celui mai nemoral moralist din Blaj mâna, și nejenat de formele confesionale îi va putea dice „fratel“

După decretarea libertății credinței în Ungaria, spargeseva și păretele acela confesional, care despărțește pe Români din Ungaria unul de altul; și despre care George Bariș într'un toast ținut odinióră la masa metropoliei din strada Măcelarilor a ȕis, că e numai de grosimea unei coli de hârtie. Și cu tóte că hârtia, care formează păretele despărțitoriu între frații de o mamă, e fabricată din sdrențe de reve-reandă, în urma libertății credinței sigur se va sparge, ear' frații se vor îmbrățișa prin crepătura păretelui ca „barați!“

Era și timpul suprem, ca noi Români se ne eman-cipăm odată de credința în ceea ce ne spune popa, și se ne fie iertat a crede și'n ceea ce ne spune preoteasa.

*) Aristocrat de a șeptea apă'n chisălișă.

După introducerea libertății credinței însă Ungaria va semăna cu acea biserică zugrăvită înlăuntru întreagă cu sfinți, ear' la ușă cu'n drac, în care odinioară întrând și un țigan ca se se închine, vedând, că înaintea fie-cărui sfânt se închină unul ori altul, el a îngenunchiat înaintea dracului, care era liber, și trăgând la cruci și mătăanii, l'a rugat pentru iertarea păcatelor, și mântuirea sufletului.

Sórtea acestui țigan o vor ajunge Ungurii însuși dinpreună cu toți locuitorii bastinași ai țerii, când biserica în urma liberalismului modern va fi plină de coldani tăiați împrejur.

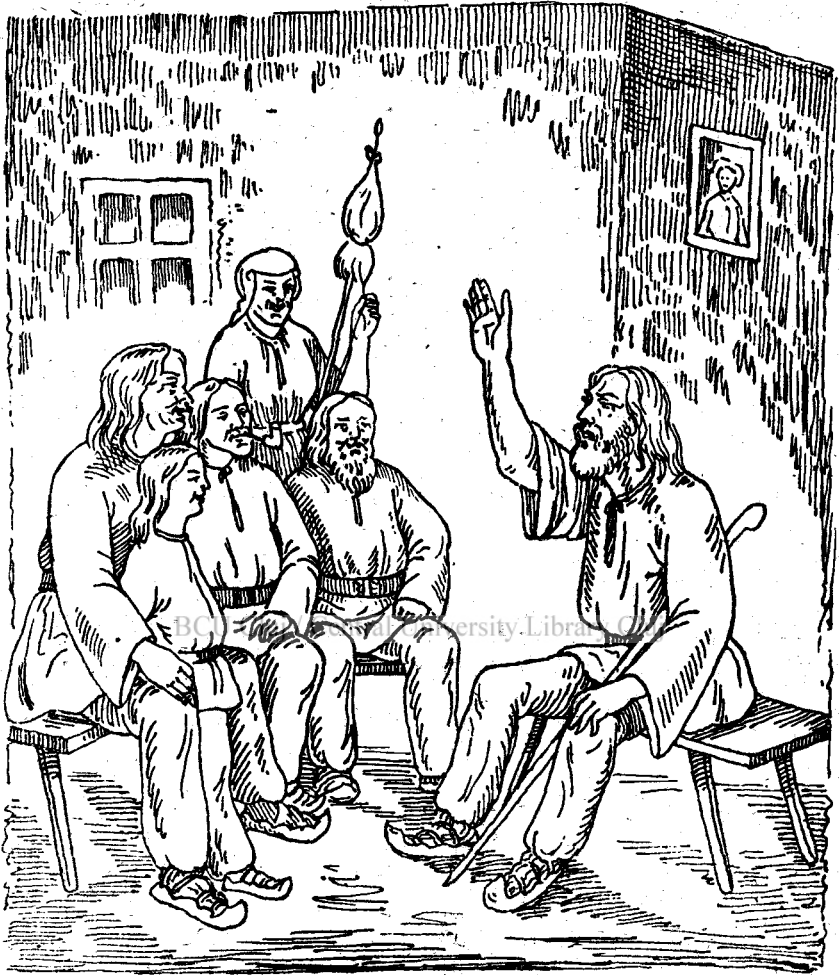
Eu mult me tem, că Ungurii, cu gura plină de liberalism, ca și calul țiganului cu gura plină de otavă, o se móră de fóme!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Boeriul tot boeriu.

Boerii încinși cu teiu din țeara feciorului popii din Voila, vor închina și mai departe cu rachiu fabricat de ovrei și botezat cu vitriol în sănătatea fișpanului Gouido von Nemengedem.

Stan Pășitul.

Era odată un avocat vestit de se da veste. Numele lui era Tănase.

În al cincilea an al tragerei sale în jugul lui Isaia-tănțuște, Tănase și-a trimis nevêsta la băile din Franțensbad, ca se se scalde.

Nevêstă-sa pătimia adecă de bóla cocónei Saraleben din testamentul cel vechiu, și Tănase nu era așa de prost ca patriarchul Iacob, ca se aștepte 70 de ani pânăcând se va afla cine se'i dîcă „tată!”

Băile din Franțensbad sunt adecă tocma contrariul dela lacul Viftezdei din scriptură. Femeile, care se aruncă în lacul din Franțensbad, la 9 luni se bolnăvesc.

Trecuse două săptămâni decând Tănase rodea la veduie, și înghiția ca țiganul din poveste de șapte-ori gol și odată fără pită.

Cu gândul era tot la Livia. — Așa chiema pe nevastă-sa.

Ce va face Livia fără mine? se întreba Tănase mereu, dar' respuns nu'și putea da!

Într'o Ți ore-care, un client amărit până'n suflet întră în cancelaria lui Tănase și'l întreabă: Adevărat e domnule avocat, că 'mi-ai perdut procesul?

— Cine 'ți-a spus dumnitale asta, că eu numai aȚi am primit hotărîrea?!

— Așadar' vrăjitoarea din Lăzăret tot n'a mințit, când 'mi-a dat de noroc, și 'mi-a spus, că procesul meu e perdut!

— Numai în instanța dintăiu am perdut procesul dragul meu, mai avem două instanțe, o se apelăm!

— Eu nu apelez mai departe, domnule avocat, că ceea ce Țice vrăjitoarea din Lăzăret e sfânt!

— Ce spui?!

— Așa domnule!

— Și cum chiamă pe vrăjitoarea aceea?

— Scumpina Capuntorsură. — Asta'ți spune ce fac morții'n cealaltă lume, și ce face dracul în Iad!

După ce clientul ras de prima instanță fără săpun, s'a depărtat, Tănase s'a hotărît se cerceteze pe vrăjitoarea Scumpina Capuntorsură din Lăzăret, ca se afe dela ea ce face Livia lui la băile din Franțensbad.

În Țiua următoare Tănase se afla la vrăjitoarea Scumpina Capuntorsură, și asculta cu tôte urechile, ce aceasta îi cetia prorocind din cărțile întinse pe masă.

— Dumniata ești veduv — proroci vrăjitoarea!

— Nu's chiar veduv, nevastă-mea se află însă la băi, și așa voi se aflu ce face, și cumu'i merge?!

— După scriptura mea, toți bărbații însurați, când n'au nevêsta la casă, sunt veduvi! — Las' dumniata se'ți cetesc din cărți ce mi se arată. Crede apoi dumniata ce'ți place, și ce nu, nu, supărare nu'i. — După cum 'mi se arată, nevêsta dumnitale se află acum singură'n odaie, se uită pe fereastă, ca și când ar aștepta pe cineva!

— Sîrmana! — me așteaptă sigur pe mine! Ea crede, că viu s'o aduc acasă, și mai are încă patru săptămâni de cură!

— Nu'i așa domnule! — Mie mi se arată, că órecine intră la ea în odaie — ea sare înaintea lui, îl îmbrățișază, și'i face frumosul! . . .

— Asta nu se pôte! — Nevastă-mea în credința cătră mine e mai tare decât cheredeul!

— Las' domnule se'ți cetesc, ce mi se arată!

— Bine, cetește!

— Acum nevêsta dumnitale strânge pe cel-ce 'i-a intrat în odaie la pept, și c'o dragoste ferbinte se uită în ochii lui!

— Minciună, minciună obraznică, ești o infamă!

— Odichnește-te domnule, și mai întâiu de tóte nu'ți uita, că ești în odaia mea!

— Pardon! Ei și ce ți se mai arată?

— Mi se arată, că cel îmbrățișat de nevêsta dumnitale acum șovăe din códă, ear' nevêsta dumnitale îi dă o bucățică de zăhar în gură! . . .

— Mă închin prorocii tale! — Acum cred că adevêr 'mi-ai prorocit! — O drăguțul de Nero, el cățulul nostru cel iubit, a primit dela nevêsta-mea bucățica de zăhar! . . .

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi cu portul vostru nu vă blamați neamul!
Nici preot nici dascăl românesc, ori cât de rea purtare se aivă, nu produc în popor atâta stricăciune cât o preoteasă ori dascăliță, care și desprețuesc portul lor național românesc, fie ele mai morale decât însuși moralitatea. Câț!

Eu cunosc sate românești, în care o sdreanță de preoteasă ori dascăliță, voind a trece de marfă aleasă, prin purtarea de haine streine, au falsificat, ori au nimicit costumul național românesc cu desevîrsire. Câț!

Cel-ce n'a văduț încă atari sate românești, în care portul național românesc s'a falsificat ori s'a nimicit prin

niște pécătóse de preotese ori dăscălițe, acela face bine dacă și scóte ochii, și-i aruncă la găini, ear' el trăiește și mai departe cu orbul găinei. Câț!

Popa românesc e restrîns se pórte reverende. Dascălul românesc póte purta de pe mine și o oală pe cap, nu'mi pasă. Preoteasa și dăscălița însă fiind oglinda, în care tóte femeile din sat se uită, fac națiunei lor cele mai mari sërviții, când se pórta în costumul național românesc, îl înfrumsetiază, și'l nobilitează. Din contra, când pórta sdrențe streine, când în loc de cătrînță și șurță se îmbracă cu rochii, ii cu spițene — cum ȕic măieriteles din Sibiu etc. — și seduc pe țerencele române se facă asemenea lor, atunci merită se le scoți cu biciul din sat, sau se le tragi rochia preste cap, și se le arunci în cel mai deaprópe lac fără fund. Câț!

Preotesele și dăscălițele, care prin portul lor strein strică în sat obiceiul portului național nu's numai rușinea, dar' chiar blăstemul neamului lor. Câț!

Cel-ce ȕice, că cătrînța, șurța și iia românească detrag reverendei vaza și dignitatea, acela'i un prost copt pentru balamuc. Câț!

Eu am vȕdut spre exemplu la tîrgul trecut al Sibiiului pe preoteasa gr. cat. din Alămor îmbrăcată într'un costum național românesc simplu, dar' cu atâta gust gătit, încât nu un simplu popă dela sate, dar' patriarchul dela Constantinopol, și papa dela Roma ar fi putut fi mândri când o atare preoteasă ar fi mers în tîrgul Sibiiului după ei. Câț!

Din contra, tot în tîrgul trecut al Sibiiului am vȕdut o preoteasă, nu știu din Șura mare, din Slimnic, din Șeica mare, ori de unde era, îmbrăcată într'un costum nemțesc croit după moda decând dracul era încă zăblău. Și eu sum

sigură, că un corturariu cu căldarea'n spate, și ciurul de umăr, când ar fi văzut pe acea preoteasă că merge'n tîrg după el, pentru ca lumea se nu creadă că'i nevastă-sa, 'i-ar fi strigat: „So te kere? — ja la bengal!“ Căț!

După părerea mea ar fi timpul suprem, ca preoții românești, cărora le place a se fâli, că ei sunt piatra unghiului național, se nu suferă în jurul lor preotese îmbrăcate în haine, de care și țigani se înroșesc în obraz!

Mițuluc!

Paikes metamorfosate.

La afirmarea lui Ceza Polonyi în parlamentul din Budapalestina, că ovreii încă nu s'au maghiarisat, Pester Lloyd a cerut ultimul termin „ad grecas calendas,“ până la care toți ovreii din Ungaria se vor maghiarisa cu desvîrșire, și în lipsa de mustațe își vor unge așanumitele „paikes“ cu „valodi magyar bajusz pedrö“ din farmația lui Royko!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Central Library Cluj

Plug de salcă țelină nu ară, óiă lup nu mănâncă!

* * *

Cultura primită dela măgariu în bozi își caută hrana!

* * *

Românul ortodox cu greu se desnaționalizează!

* * *

Patriotul de cinci pițule patrie mai scumpă n'are!

* * *

Idea de stat maghiar va naște o realitate cu coliva'n spate!

* * *

Pentru popóră cu conștiință despre propria lor vitalitate, cultura străină e mazăre'n părete!

* * *

Forma, în care un popor se închină lui Dumnezeu
 îi păstrează genuitatea națională!

* * *

Un popor cu credința în Dumnezeu împărțită, unitate
 adevărată națională nu mai poate avea!

* * *

Din ouăle de cuc, cloceascăle kulturegyletiștii din
 Budapesta, pangermaniștii din Berlin, ori panslaviștii din
 Petersburg, tot cuc iese!

* * *

Ovreiul, și dacă se botează creștin, o face din motive
 de geșeft, în fond însă tot tăiat împrejur rămâne!

* * *

Poporale necapace a se desvolta din propria lor putere
 etnică, nu se deosebesc de bolnavul de lângă lacul Vifertzdeil!

* * *

Dascălii noștrii dedați a învăța pe alții pentru 100 fl.
 mult 200 fl., după introducerea noului legi despre urcarea
 salariului lor la 300 fl., n'o se aivă de unde lua învățătura
 corespundătoare acestei sume, ba n'o se știe preste care
 umăr se se uite la popa!

* * *

Cu valuta de aur introdusă de șvabul Weckerle în
 Ungaria, d'ocamdată am perdut argintul, cu vreme vom
 scăpa și de hârtie, arama ni se va înpuțina, și în fine o
 nouă libertate ni se va ivi pe horizonul lui Extrahungariam-
 nonestvita: Libertatea de a visa aur!

* * *

Weckerle o s'o pățiască'n Ungaria cu valuta ca Dr.
 Comșan grădina de legumi cu cucuta!

Un dialog.

— Așadar' ungurii pe toți 25 membrii comitetului nostru național politic vor se'i închidă'n temniță!

— Asta nu se mai pôte frate!

— Vorbă se fie, ungurii ađi pot tot ce vreau, ei au și cuțitul și clisa'n mână.

— Cu tóte este numa pe 24 mai pot închide, pentru că unul, Dr. Lucaciu, deja e închis!

Delegațiunile comunei Săcădate.

Representanța comunei Săcădate hotărînd cumpărarea unui armăsariu și a unui țăp pentru trebuințele înmulțirii dobitoacelor comunale, a delegat pentru cumpărarea armăsariului pe doi mireni, ear' pentru cumpărarea țăpului pe preoții locali de ambele confesiuni.

Despre cei din urmă se ăice, că 'și-au împlinit misiunea spre mulțămirea tuturor caprelor comunale fără deosebire de confesiune!

Se caută un sinod

care aprobează necapacitatea consistoriului diecesan din Caransebeș în cumpărarea de domenii.

A se adresa la:

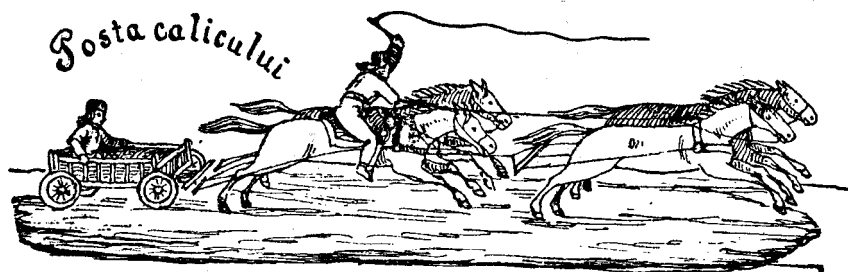
Nicolaenuvecertați et Muți-Pașa
în Caransebeș.

Popa Condac cu popa Prohod

Condac: Adevărat se fie, că voi aveți în consistor un asesor, care de regulă adorme până-ce unul sau altul din ceialalți asesori referează?

Prohod: Adevărat, dar' asta n'ar fi nici o nenorocire, nenorocirea e, că se pomeneste din somn!

D-lui D. în R.: Memoriul trimis e o onanie spirituală. Nu se deosebește de memoriile eulogiștilor moderni, care cred că Guttenberg a inventat arta tiparului pentru eternizarea măgăriilor lor. Subscrieți memoriul cu Krix-Krax, și încercați norocul la „Ungaria“ ori la alte foi, care se umplu cu surogate.

Iară și iară: Numai dela abonații mei primesc material spre prelucrare în formă humoristică și satirică. Lucrări originale humoristice și satirice apte pentru publicare fără concursul meu primesc nunumai dela ori și cine, dar' le și onorez cu 2 cruceri de șir, sau deosebit bune fiind le onorez amăsurat convențiunei reciproce. Corespondințele anonime nici nu le cetesc. Raspunsuri nefrancate nu se dau separat.

D-lui I. G.: Bine ai aușit. Spune și camaraziilor d-tale, că toți soldații subalterni dela tenente în jos pot abona Calicul cu prețul jumătate, adecă cu 1 fl. 50 cr. pe an.

Lapsus calami: Clicheurile variante, în urma întreprerii comunicațiunii cu Viena, nu 'mi-au sosit până la edarea acestui număr.